

2 **Lucrarea lui Dumnezeu**

în această dispensațiune

Dar fiecăruia din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Cristos... Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Cristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele spre cel ce este Capul, Cristos. Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste Efeseni 4:7, 11-16

Vom aborda acum un alt subiect, și anume care este lucrarea lui Dumnezeu în această dispensațiune? Răspunsul la această întrebare îl găsim în pasajul citat mai sus. Lucrarea lui Dumnezeu în această dispensațiune este de a zidi trupul lui Cristos. Iar lucrarea Adunării este de asemenea aceeași — de a zidi trupul lui Cristos: „tot trupul... își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste“. Nici o

misiune, nici o școală biblică, nici un grup evanghelic, nimic altceva nu poate lua locul Adunării sau face lucrarea ei.

Pentru desăvârșirea sfinților

Adunarea din zilele noastre este preocupată în special de mântuirea sufletelor; dar în Noul Testament — chiar aici în Efeseni — lucrurile stau cu totul altfel. Cristos a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători. Pentru ce? Pentru desăvârșirea sfinților. Preocuparea de bază a adunării astăzi pare să fie scăparea oamenilor de iad, de pedeapsă, de necaz și strâmtorare. Lucrul acesta este bun, dar el nu este gândul lui Dumnezeu cu privire la Adunare. Slujba hotărâtă de El pentru Adunare este „desăvârșirea sfinților“, pentru că lucrarea Lui și a Adunării este formarea și zidirea trupului. În vederea întrupării Domnului Isus, Dumnezeu a pregătit pentru El un trup; tot așa, Domnul Dumnezeu pregătește pentru El astăzi un trup. Apostolii, prorocii, evangheliștii, păstorii și învățătorii îi sunt dați Adunării pentru zidirea trupului; adică, ei, ca mădulare ale trupului, sunt dați pentru zidirea trupului. Mădularele trupului sunt *pentru* trup. Darurile pentru Adunare, adică mădularele trupului, sunt pentru trup. Menirea trupului este să zidească trupul.

Nu învățatură, ci viață

Poate, așadar, lucrarea lui Dumnezeu să se desfășoare în afara Adunării, într-o misiune sau grup evanghelic sau în vreo altă organizație? Niciodată! Pentru că e nevoie de Adunarea însăși — trupul — care să facă lucrarea trupului. Aceasta lămurește problema privitoare la lucrătorii independenți, la lucrările independente sau la misiunile independente, mici sau

mari, superorganizate sau care sunt motivate de credință. Dacă lucrează independent de trup, ele nu se supun ordinii lui Dumnezeu.*

Acesta nu este un principiu sau o învățătură, ci este o chestiune de *viață*. Dacă ai primit descoperire cu privire la lucrarea lui Dumnezeu, atunci, în momentul în care faci cel mai neînsemnat lucru care poartă semnul individualismului, separat de trup, îți vei da seama și vei ști că ai greșit. Nu este absolut nici un loc pentru independență sau individualism — căci atunci ar fi eul, ai fi tu, nu Cristos.

Cunoști aceasta ca pe o învățătură? Dacă nu ai conștiința trupului, lucrarea lui Dumnezeu este pentru tine doar ceva de ordin mental și nu o descoperire prin revelație. Dacă este așa, ai preluat doar ceva din exterior; nu vine dinlăuntrul tău. Nu este ceva spontan și nu este viață pentru tine. Din contră, este un lucru pe care îl știi cu mintea, nu o revelație; căci altfel ai avea conștiința trupului. Dacă este ceva la care poți să renunți sau de care să scapi sau pe care să-l pui pur și simplu deoparte, înseamnă că nu ai primit revelație cu privire la trup.

Dacă te afli într-un mod real, experimental *în* trup, prin revelație, nu poți să te retragi de acolo. Pentru tine nu mai există altă cale, nu ai de ales, deoarece ai doar *o* singură cale. Dacă nu mergi pe *această* cale, atunci pentru tine nu mai există *nici o altă* cale, căci tu ai primit revelația trupului. Și dacă este revelație, aceasta este ceva *lăuntric* — în duhul tău, nu ceva exterior — în minte.

În afara Adunării, care este trupul Său, nu este posibil să se realizeze lucrarea lui Dumnezeu. Dacă mergi într-un loc unde este o adunare *adevărată* — și adunarea adevărată, adunarea Sa este

* Dumnezeu în suveranitatea Sa se poate folosi de asemenea lucrători, lucrări sau misiuni, dar lucrul acesta nu dovedește că ele sunt conform rânduiei Lui. — *Editorul ediției în limba engleză*

aceea unde trupul lui Cristos funcționează — nu vei putea lucra separat de acea adunare, fără să te subordonezi ei. Să nu înțelegeți că apostolii, prorocii, evangheliștii, păstorii și învățătorii sunt singurii lucrători pe care Dumnezeu i-a așezat în trup și pentru trup. Nu, nicidecum; fiecare mădular în parte al trupului este făcut de Dumnezeu să lucreze pentru El și pentru trup, spre zidirea trupului. Nu se poate spune că unii sunt lucrători, iar alții sunt simple mădulare ale trupului. Toți sunt lucrători. Trupul lui Cristos trebuie să se zidească. *Toți trebuie să fie din trup, și toți trebuie să fie pentru trup.*

Noi nu ne aflăm aici ca să inițiem ceva, să întemeiem un „lucru“, un model pentru închinare, să prezentăm o nouă mișcare. Noi ne aflăm aici ca să fim o expresie a vieții lui Cristos în trupul Său. Tot ceea ce este din Domnul în acest oraș, toți cei care sunt ai Domnului, tot ceea ce reprezintă o măsură a vieții lui Cristos — ne aparțin. Sunt parte din noi, indiferent dacă ei își dau seama și acceptă lucrul acesta sau nu, iar noi suntem parte din ei. Dacă nu este ceva *viu*, nu poate fi Adunarea. Ceva mort nu poate fi trupul Lui.

Foarte adesea, ceea ce ține unită o misiune sau o lucrare este un set de doctrine sau niște învățături deosebite sau chiar fondatorul însuși care se poate că este un om evlavios. Să ne ferească Dumnezeu de așa ceva, pentru că este ceva mort. Duhul Sfânt nu-l poate susține și nu-i poate sluji pentru că acesta este doar un „lucru“, iar El nu lucrează decât printr-un organism viu — trupul, Adunarea. Întreaga lucrare trebuie să izvorască din Adunare și pentru Adunare, pentru zidirea ei.

Ca trup

Ținta tuturor acestora o găsim în Efeseni 4:13: „Până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății

lui Cristos“. Această țintă nu poate fi atinsă în mod individual; ea se poate realiza și se poate atinge numai ca *trup*. De aceea, să-I cerem lui Dumnezeu să ne curețe de tot individualismul nostru, de tendința de a gândi și decide noi înșine în lucrarea Lui, de orice acțiune și mișcare individualistă. Toată viața noastră trebuie trăită în trup. Să-I cerem Domnului să ne învețe cum să trăim în acest loc. Viața trupului nu este ceva ce noi putem studia. Ea este cel mai natural și mai spontan lucru, atunci când ne aflăm *în trup*, prin *revelație*.